

til § 44.

af det ovennævnte Flertal i Udvalget:

30) § 4de til 8de Linie udgaa Ordene: „Plakat angaaende — 27de Mai 1848 § 1“.

Senere var der stillet følgende Underændringsforslag:

til dette sidste Forslag til § 44.

af det samme Flertal i Udvalget:

31) Ændringsforslaget affattes saaledes:

„§ 3die til 8de Linie udgaa Ordene: „Lov angaaende . . . 27de Mai 1848 § 1““.

Formanden: Jeg finder det rigtigst at dele Forhandlingen over de foreliggende Ændringsforslag saaledes, at jeg først sætter de Ændringsforslag under Forhandling, der vedrøre det første Afsnit af Lovforslaget eller Materien om Snekastning, det vil altsaa sige Ændringsforslagene under Nr. 1—18 til §§ 1—22. — Jeg skal strax gjøre opmærksom paa, hvad der jo i Dvrigt let vil ses, at der er en meget nær Forbindelse mellem flere af disse Forslag indbyrdes, saaledes at Vedtagelsen eller Forkastelsen af et af dem vil drage Vedtagelsen eller Forkastelsen af de andre efter sig. Jeg sigter herved til Ændringsforslaget under Nr. 2, der er stillet af Udvalgets Flertal, og til Ændringsforslagene under Nr. 5, 6, 11, 12 og 13, hvilke sidste staa i en saa nøie Forbindelse med hint, at de maa anses som vedtagne, naar Ændringsforslaget under Nr. 2 er vedtaget, og som bortfalde, naar det nævnte Forslag under Nr. 2 bliver forkastet. Der er vel ogsaa en nærmere Forbindelse mellem Ændringsforslaget under Nr. 7 og Ændringsforslaget under Nr. 2, men dog ikke en saadan, at den er i alle Tilfælde afgjørende for Ændringsforslaget under Nr. 7. Dette Forslag kan ikke komme til Afstemning, medmindre Ændringsforslaget under Nr. 2 vedtages, men det vil dog ikke være uden videre vedtaget, saasnart dette sidste er vedtaget. — Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig, og idet jeg nu altsaa sætter Ændringsforslagene under Nr.

1—18 under Forhandling, skal jeg først give Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Drenholm): Det høie Thing vil erindre, at Debatten og Meningsforffjelligheden ved denne Sags 2den Behandling væsentlig dreiede sig om Affattelsen af Lovforslagets § 3, der jo indeholder Hovedreglen, hvorefter Naturalarbejde til Snekastning fremtidig skal finde Sted. Det vil ligeledes erindres, at Udvalgets Flertal i saa Henseende havde ment væsentlig at burde holde sig til det nu bestaaende Grundlag, men at Flertallet dog ved Siden deraf, navnlig med Diet fæstet paa § 17 i Landkommunalloven af 6te Juli 1867, der bestemmer, at, naar Naturalarbejdet afløses i en Kommune, skal ogsaa det Husmænd og Indfiddere paahvilende Pligtarbejde bortfalde, havde troet at burde gaa noget videre i den af den nys citerede Lovparagraf antydede Retning, saaledes at man strax fritog Husmænd og Indfiddere for det omhandlede Arbejde, Noget, som Flertallet fandt saameget mindre Betænkelse ved, som det er vitterligt for Adskillige i Thinget, at det allerede nu paa mange forffjellige Steder er kommet saa vidt, at den nævnte Lovbestemmelse er helt gennemført, ja, at den endogsaa, saavidt vides, er gennemført i hele Amtet. Det høie Thing vil fremdeles erindre, at den væsentligste, ja, jeg tør sige næsten, den eneste Anke af nogen Betydning, der blev gjort imod Flertallets Forslag, netop var den, at Flertallet i samme havde indsat den anførte Bestemmelse om Husmænds og Indfidderes Fritagelse, og at denne Indvending navnlig med megen Styrke, blev gjort gjældende af den ærede Minister, der yttrede, at, hvad han egentlig havde at indvende imod Flertallets Forslag, var, at man derved i en meget betydelig Grad forringede Arbejdskraften. Den Ordning, som var foreslaaet Lovforslaget af Regjeringen, blev der derimod, tør jeg sige, reist en hel Del Indvendinger imod, hvoraf derhos vistnok ikke saa endnu henstaa uafkræftede; ja Rigtigheden af dem blev endogsaa tildels indrømmede, saavel af den høitærede Minister som af den ærede 2den Landsthingsmand for